

РЕШЕНИЕ

№ 5731

гр. София, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6270** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/:

Образувано е по касационна жалба на М. П. Т., срещу решение № 20087211 от 06.04.2021 г. по гр. д. № 9677/2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отхвърлена жалбата му срещу заповед № РВТ16-РД09-31/05.03.2019 г. на кмета на СО, район „В.“, с която е отказано на жалбоподателя на придобие собствеността върху имот с идентификатор 49597.1782.18 по КК КР на [населено място], м. „Ш.“, [населено място]. Твърди, че постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно. В съдебно заседание, чрез адв. Г., моли съдът да постанови решение, с което се отмени обжалвания съдебен акт и се отмени обжалваната заповед. Ответникът – кмета на СО, район „В.“, представляван от юрк. Д., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Г. П. Т., не взема становище.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 20087211 от 06.04.2021 г. по гр. д. № 9677/2020 г., СРС е отхвърлил жалбата на М. П. Т. срещу заповед № РВТ16-РД09-31/05.03.2019 г. на кмета на СО, район „В.“.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Така постановеното решение е правилно. Настоящата касационна инстанция счита, че при разглеждане на делото, СРС не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила и е извършил правилен анализ на писмените доказателства, събрани и приети в процеса и направените изводи съответстват на установената от данните по делото фактическа обстановка и не противоречат на материалния закон.

Правилни са изложените от СРС съображения, че отказът на кмета е законосъобразен, тъй като заявлението на жалбоподателят е подадено след срока по § 61 от ПЗР на ЗСПЗЗ. От представените по делото доказателства се установява, че въззивният жалбоподател, в качеството му на наследник на И. Е. Ф., е подал молба с рег. № РВТ16-ГР94-5276 до кмета на район „В.“ на 01.11.2016 г., с искане за закупуване на имот с идентификатор 49597.1782.18 по план на новообразуваните имоти на м. „Ш.“, [населено място]. В разпоредбата на П.. 61от ПЗР на ППЗСПЗЗ за подаване на заявленията до кмета на общината от ползвателите с права по П.. 4а и П.. 4б от ПЗР на ЗСПЗЗ, е до 31.01.1998 г. В административната преписка не се съдържат данни за подадено преди тази молба друго искане за закупуване на процесния имот. Подадената на 01.11.2016 г. молба за закупуване на имота на посочените основания е просрочена, както правилно е отразил и административния орган изрично в обжалваната заповед. В настоящото производство също не са представени писмени доказателства, от които да се направи извод, че е имало подадена и друга молба за закупуването на процесния имот от жалбоподателя, в законния срок, съобразно разпоредбите на приложимите нормативни актове. Само това основание е достатъчно за отхвърляне на жалбата на касатора срещу заповед № РВТ16-РД09-31/05.03.2019 г. на кмета на СО, район „В.“. В тази връзка правилно е посочено от въззивния съд, че не се налага изслушване на СТЕ, тъй като основанийето за издаване на заповедта е липсата на доказателство, удостоверяващо подаване на искането за закупуване на имота в законоустановения срок. По отношение на другото искане за установяване, дали имотът не е бил собственост на роднини на касатора, то правилно е прието за неотнормимо от СРС, тъй като такова установяване би било предмет на друго производство.

Ето защо, решението на районния съд е законосъобразно, постановено при спазване на процесуалноправните и материалноправни разпоредби.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника своевременно направеното искане за разноси за касационната инстанция. Ответната страна – Столична [община], чрез процесуалния си представител претендира юрисконсултско възнаграждение, поради което съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да бъдат присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 20087211 от 06.04.2021 г. по гр. д. № 9677/2020 г. на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА М. П. Т., да заплати на Столична община, район „В.“ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.